

01-10- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΥ

01-10-

† Ἐπιτελοῦμεν τὴν ἐτησίαν Σύναξιν τῆς
ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας τῆς
ἐπικαλουμένης Γοργοῦπηκού.
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ
Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...
Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...
Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυ-
ρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύ-
κλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ὡς θεόβρυτον κρήνην τῶν
αὐτῶν χαρίτων σου, τὴν θαυμα-
τουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε
πλουτίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυ-
μάτων τὰς ῥοὰς, ἀντλοῦμεν δα-
ψιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γὰρ Γοργο-
ὑπήκοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβο-
ώντων σοι· Δόξα τοῖς σοῖς χαρί-
σμασιν Ἀγνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ

σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκ-
φράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε. (τρίς)

Μικρὰ Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Coί, Κύριε.

Ὅτι Σὸν τὸ κράτος...

Ἀμήν.

Καθίσματα

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν,

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς πύργον ἀσφαλῆ, ὡς ἐλπίδος
κρηπίδα, καὶ ἔφορον ζωῆς, καὶ
κρουνόν συμπαθείας, τὴν θεῖαν
σου προμήθειαν, Θεομῆτορ κτησά-
μενοι, μεγαλύνομεν, τὴν σὴν ἀνεί-
καστον χάριν, καὶ γεραίρομεν,
Γοργοῦπήκοε Κόρη, τὰ θεῖά σου
θαύματα.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὡς ὠφθης μυστικῶς, λειτουργῶ
τῷ τραπέζῃ, καὶ τοῦτον εὐπειθῆ,
ξενοτρόπως εἰργάσω, οὕτως ἡμῖν
ἐμφάνηθι, ὡς ὑπέσχου Πανάμωμε,
καὶ καταύγασον, τὸν νοῦν ἡμῶν
τοῦ εἰδέναι, καὶ πληροῦν ἀεί, τὰ
τοῦ Ἰϋοῦ καὶ Θεοῦ σου, ἐντάλματα
Ἀχραντε.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν,

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγη ἀληθῶς, τῶν Μονα-
ζόντων ὁ χορός, τὸν ἀόμματον
ιδῶν, ὀμματωθέντα ὑπὲρ νοῦν, τῇ
προϊούσῃ ἐκ τῆς Εἰκόνης σου ἐνερ-
γείᾳ· ὅθεν τὴν λαμπράν, μεγαλουργί-
αν σου, πόθῳ ἀκλινεῖ, Ἀγνή ἐδό-
ξασε, καὶ ὡς πυρσὸν τὰς σὰς

ἐπαγγελίας, πεπλουτηκὼς ἀνα-
κράζει σοι· Μεγάλη ὄντως, ἡ πρὸς
ἡμᾶς σοῦ, Γοργοῦπήκοε προμή-
θεια.

Δόξα. Καὶ νῦν.

ῥῆχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τῆς εὐσπλαγχνίας σου, πλουτο-
ν τὸν ἄπειρον, καὶ τῶν θαυμάτων
σου, βυθὸν τὸν ἄμετρον, τίς ἀνυ-
μνήσει ὡς εἰκός, Παρθένε δεδοξα-
σμένη; σὺ γὰρ ὡς φιλόστοργος,
ἀναβλύζεις τοῖς πέρασι, τῆς εὐερ-
γείας σου, τὰ γλυκύρροα νάματα,
καὶ σῶζεις συμφορῶν καὶ κινδύ-
νων, τοὺς σοὺς ἰκέτας Γοργοῦπή-
κοε.

Μετά τόν Πολυέλεον,

ῥῆχος πλ. δ'. Τό προσταχθέν.

Τὸ προσταχθέν ὑπὸ σοῦ μὴ
ἐκπεράνας, ὁ τῆς τραπέζης λει-
τουργὸς Θεογεννητορ, τῆς σῆς δό-
ξης πεπείραται καὶ ἔγνω, σοῦ τὴν
χάριν ᾧ πλήρους χρηστότητός σου
θείας φωνῆς! ἀπαύστως γὰρ προ-
νοεῖσθαι ὡς ἀγαθή, ἐπηγγείλω Πα-
νύμνητε, τῶν σοὶ βοώντων πιστῶς,
Ἀγνή Γοργοῦπήκοε· Χαῖρε, Νύμφη
ἀνύμφευτε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτὸ

Τὸ ἀ' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ῥῆχος.

Ἀντίφωνον Α'.

Εκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ
με πάθη· ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ
σῶσον Σωτήρ μου. (δ΄ς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε
ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ,
πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμένοι. (δ΄ς)

Δόξα.

Ἀγίω Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζω-

οῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λα-
μπρύνεται, τῇ τριαδικῇ μονάδι ἱε-
ροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίω Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ
τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα,
ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωο-
γονίαν.

Προκείμενον. ῥῆχος δ'

Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου
τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
Πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βα-
σιλεὺς τοῦ κάλλους σου. (δὶς)

Στίχ.: **Μ**νησθήσομαι τοῦ ὀνόμα-
τός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ
κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου
τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ
Πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βα-
σιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Ἡ Τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου

ῥῆχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἀινεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον· ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
ἀναστᾶσα Μαριάμ, ἐπορεύθη εἰς
τὴν ὀρεινὴν ...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εὐθὺς

ὁ Ν' Ψαλμὸς χῦμα.

Ελέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλει-
ψον τὸ ἀνόμημά μου.

Επὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Γοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα... Ἦχος β'.

Γήμερον εὐσήμεως κροτοῦντες, τῶν σῶν θαυμάτων τὰς δυναστείας, βοῶμέν σοι Πανύμνητε· Γοργοῦπήκοος ὑπέρμαχος, τῇ λογικῇ σου ἔσο Μάνδρα, μέχρι τερμάτων βίου δεόμεθα.

Καὶ νῦν. **Τό αὐτό**

Σπῆχ.: Ἐλεήμον, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β

Γήμερον ὁ Ἀγιώνυμος Ἄθως, τὸ ἐμφανὲς τῆς Θεοτόκου Ὄρος, προφητικῶς σταλαξάτω γλυκασμόν, καὶ ῥηξάτω εὐφροσύνην· ἡ γὰρ ἔφορος αὐτοῦ καὶ πρύτανις καὶ σκέπη, ἡ μόνη Ἀειπάρθενος, εἰς εὐφημίαν πρόκειται. Ὅθεν καὶ τῶν εὐεργετικῶν αὐτῆς δυνάμεων, τὰς ἀκτῖνας ἀπλώσασα, καταπυρσεύει τοὺς κράζοντας· Φύλαξον ἡμᾶς, Γοργοῦπήκοε Ἀνασσα· Ἰδοὺ γὰρ ὡς νοσσία τῇ σῇ σκέπῃ προστρέχο-

μεν, καὶ διὰ σοῦ σωθῆναι ἐλπίζο-
μεν.

Σῶσον ὁ Θεός τὸν λαόν σου...

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. (δ')

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς...

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανὼν Πρῶτος. Ὡδὴ α'.

ᾠχος α'. Ὁ εἰρμός

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πλη-
ρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων,
καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
θαύματα. (Δίς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Γαλήνης τὸν πρύτανιν, Γοργοῦ-
πήκοε τέξασα, εἰρήνην καὶ ἄφεςιν,
βλύσον μοι ἄνωθεν, καὶ καταύγα-
σον, τὸν νοῦν μου Θεοτόκε, ὡς ἄν
σοι ἐπάξιον, μέλψω ἐφύμνιον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Ὁ πλήρης τῆς δόξης σου, ζωαρ-
χικώτατος Ἀχραντε, χειμάρρους
ἀπέσταξε, τῇ σῇ Εἰκόνι τερπνῶς·
ὅθεν πάντοτε, πηγὰς ζωοδωρήτους,
βλυστάνει τῇ ποιίμνῃ σου, Γοργοῦ-
πήκοε.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Ῥημάτων σου Δέσποινα, μὴ συ-
νιεῖς τὸ ἐπάγγελμα, ὃ ἤδη γευσά-
μενος, τῆς σῆς παιδεύσεως, ἀναδέ-
δεικται, αὐτόπτης καὶ θεράπων,
τῆς αὐτεπαγγέλτου σου, ἐπισκιά-
σεως.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Γνωστῶς τεθεάμεθα, ὡς ὁ
Μωσῆς ὁ θεόληπτος, τὴν σὴν φω-
τοφάνειαν, ὥσπερ ἐν βάτῳ πυρός,
κατ' ἐνώπιον, τῆς θείας σου Εἰκό-
νος, ἐστῶτες καὶ ψάλλοντες, τὰς
δυναστείας σου.

Κανὼν Δεύτερος, Ὡδὴ α'.

ᾠχος πλ. δ'. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Σωτηριώδους εὐδοκίας Ἀχρα-
ντε, καὶ ἀπορρήτου βουλῆς, θησαυ-
ρὸς ἐδείχθης, ὡς καλὴ καὶ ἄμωμος·
ὅθεν σκὴνωμα πάγκαλον, τοῦ
αὐτοῦ φωτός σου, τὸ σὸν εἰργάσω
ἐκτύπωμα, αἵγλην ἀπαυγάζον χρη-
στότητος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς

Ὑπερεκβλύζει ὡς πηγὴ ἀκένω-
τος, θαυματοβρύτους ροὰς, Κεχα-
ριτωμένη, μόνη Παντευλόγητε, ἡ
θεαυγῆς ἐμφύρεια, τῆς ἀχράντου
μορφῆς σου, καὶ καταρδεύει ταῖς
χάρισι, Κόρη τὸν ἀπόλεκτον
κλῆρόν σου.

Δόξα...

Επαγγελίας ὁσημέραι Δέ-
σποινα, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου Ἀγνή,
τὰς ἀγαθοδότους, δωρεὰς δρεπό-
μενοι, ἐόρτιόν σοι αἶνεσιν, κατὰ
χρέος κροτοῦμεν, καὶ χαρμοσύνως
γεραίρομεν, τὰ ὑπερφυῆ σου θαυ-
μάσια.

Καὶ νῦν...

Στεροτύπως ἡ φαιδρὰ ἐμφύρεια,
τῆς σῆς Εἰκόνης Ἀγνή, ἀφανῶς
γραφεῖσα, ἐμφανῶς ἐξέλαμψεν,
ὥσπερ σελήνη πάμφωτος, καὶ ἡὼς

01-10- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΥ

γλυκυτάτη, ἐν τῇ Μονῇ ὡς ἡυδόκη-
σας, τοῦ Δοχειαρίου Πανάμωμε.

Κανὼν Πρῶτος.

Ὡδὴ γ'. Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θε-
οτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγὴ,
θείασον συγκροτήσαντας πνευμα-
τικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ
δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίω-
σον. (Δίς)

*Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς*

Ὁ λόγος σου ἱάμα ἐδείχθη, ὡς
δρόσος Ἀγνὴ ἐωθινή, τῷ παιδευθέ-
ντι Δέσποινα, τῇ ῥάβδῳ τῶν κριμά-
των σου· τὸ γὰρ ὁρᾶν ἀπέλαβε, καὶ
τὴν σὴν χάριν ἐκέρυττεν.

*Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς*

Ἐφάψασα οἶα περ λυχνίαν,
ἐπτάφωτον ὄντως καὶ λαμπράν,
τὴν ἱερὰν Εἰκόνα σου, φωταγωγεῖς
τοῖς θαύμασι, τὴν Ἐκκλησίαν ἄπα-
σαν, Γοργοῦπήκοε Δέσποινα.

*Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς*

Πλήρης ἀγαθῶν πλήρης ἐλπίδος,
πλήρης εὐσπλαγχνίας καὶ στοργῆς,
ἡ θεία σου ὑπόσχεσις, πέλει Γορ-
γοῦπήκοε, τοῖς ἀφορῶσι πάντοτε,
τῇ ἀρωγῇ τῆς προνοίας σου.

*Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς*

Ἡ χάρις τῆς θείας σου Εἰκόνης,
διέδραμεν ὥσπερ ἀστραπή, εἰς τὰ
τοῦ κόσμου πέρατα, ἀρρώστους
θεραπεύουσα, καὶ τὰς ἀτέκνους
Ἀχραντε, εὐτέκνους ἀποδεικνύ-
ουσα.

Κανὼν Δεύτερος.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

*Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς*

Γνόφῳ αὐτῷ καλυφθεῖς, τῆς
θείας ἐπισκοπῆς σου, ὁ αὐτήκοος
τῶν σῶν προσρημάτων, πορθμευ-
τῆς διαφανῆς, τῆς πρὸς ἡμᾶς σου
γέγονεν, ἀμάχου προστασίας, Παρ-
θένε Γοργοῦπήκοε.

*Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον
ἡμᾶς*

Οἱ ὀφθαλμοί σου γραφικῶς, ὡς
Ἑσεβῶν δύο λίμναι, οἰκτιρμῶν πε-
πληρωμένοι ὀρῶνται, καὶ τὰ χεῖλη
σου Ἀγνή, ὥσπερ σπαρτίον κόκκι-
νον, εἰρήνην αἰωνίαν, Γοργοῦπήκοε
φθέγγονται.

Δόξα...

Ραγεῖσα Κόρη μυστικῶς, τῇ
ῥάβδῳ τῆς χάριτός σου, ὡς τερπνὴ
καὶ πνευματέμφορος πέτρα, ἡ
ἁγία σου Εἰκὼν, ὡς ὕδωρ ζῶν
ἀλλόμενον, ἰάσεων τὰ ρεῖθρα, ,
ἀναβλυστάνει τοῖς πέρασι.

Καὶ νῦν...

Γέρας καὶ στέφος χρυσαυγές, τὸ
σὸν Ὅμοίωμα Κόρη, ἡ Μονὴ Δο-
χειαρίου πλουτοῦσα, εἰς ὁσμὴν μύ-
ρων τῶν σῶν, ἀπαύστως προσανέ-
χουσα, τῷ πόθῳ καρδιοῦται, τῆς
σῆς θερμῆς ἀγαπήσεως.

Μικρά Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Goί, Κύριε.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχύ προκατάλαβε.

Πιστῶν καταφύγιον, ἀμαρτανόντων λιμήν, στείρων ἀπολύτρωσις, καὶ ἀσθενῶν ἰατὴρ, ἐδείχθης Πανύμνητε· σὺ γὰρ τοὺς τῶν πενήτων, στεναγμοὺς δεχομένη, φέρεις γοργῶς εἰς πέρας, τὰς ἡμῶν παρακλήσεις· διὸ Γοργοῦπήκοε ὑμνοῦμεν τὴν δόξαν σου.

Δόξα.... Καὶ νῦν, ...τό αὐτό.

Μικρά Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι...

Κύριε, ἐλέησον

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Κύριε, ἐλέησον

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Coί, Κύριε.

Ὅτι Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

Κοντάκιον.

ᾠχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Τῇ ἁρωγῇ σου Θεοτόκε καταφεύγοντες, ὡς εἰς λιμένα γαληνότατον σωζόμεθα, ἐκ κινδύνων πολυτρόπων καὶ νοσημάτων· σὺ γὰρ ὥφθης βοηθὸς Γοργοῦπήκοος, τοῖς πιστῶς προσπτυσομένοις τὴν Εἰκόνα σου, καὶ βοῶσί σοι· Χαῖρε κόσμου ἀντίληψις.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνωθεν ἀοράτως, ἐπιστᾶσα Παρθένε, ὥσπερ ἀγαθὴ εὐηγγελίσω, τῇ δὲ τῇ θεολέκτῳ Μονῇ, ἔφορον εἶναί σε Γοργοῦπήκοον· διὸ Σου τὸ ἐξάίρετον τῆς προνοίας ὑμνοῦντες βοῶμεν· Χαῖρε, δι' ἧς ὁ Θεὸς σαρκοῦται· χαῖρε, δι' ἧς ὁ

ἐχθρὸς νεκροῦται. Χαῖρε, τοῦ φθαρέντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάπλασις· χαῖρε, τῶν ἰδρώτων τῆς Εὐας ἀνάπαυσις. Χαῖρε, ὕψος ἀθεώρητον εὐσπλαγχνίας θεϊκῆς· χαῖρε, βάθος. ἀνεξάντλητον χάριτος ζωαρχικῆς. Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης ποταμὸς ἰαμάτων· χαῖρε, ὅτι τυγχάνεις θησαυρὸς χαρισμάτων. Χαῖρε, πολλῶν νοσούντων ὑγίανσις· χαῖρε, στείρων ταχεῖα ἐκλύτρωσις. Χαῖρε, Μονῆς Δοχειαρίου σκέπη· χαῖρε, παντὸς Ἄθω Ὅρους προστάτις. Χαῖρε, κόσμου ἀντίληψις.

Συναξάριον.

Τῇ α' τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου, ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Γοργοῦπηκόου, τῆς εὕρισκομένης ἐν τῇ ἱερᾷ Μονῇ Δοχειαρίου τοῦ Ἀγίου Ὅρους.

Στίχοι:

Γοργῶς τῆς φωνῆς εἰσακούειν Παρθένε,

ἡμῶν μὴ ἐλλείπῃς τῶν σοὶ ἀφορώντων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης ὁ ἡδύμολπος, ὁ ἐν τοῖς ὁρίοις τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ μεγίστης Λαύρας ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ, τοῦ Ποιητοῦ τῶν Κοντακίων.

Ὁ Ὅσιος Γρηγόριος ὁ Δομέστικος, ὁ ἐν τῇ αὐτῇ μεγίστῃ Λαύρᾳ τοῦ Ἄθου ἀσκήσας, καὶ ἐν χρυσοῦν

νόμισμα παρὰ τῆς Θεοτόκου λαβών, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

ᾠχος δ'. ᾠδὴ α'

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

ᾠδὴ γ'

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθορος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου (ὁ β' Χορός) στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

ᾠδὴ δ'

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε. Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου, σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

ᾠδὴ ς'

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

ᾠδὴ ζ'

Οὐκ ἐλάτρευσαν, τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες, παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον, Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'

Σπ'χ. **Ἀ**ינוῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός...

ᾠδὴ θ'. Κανὼν Πρῶτος.

ᾠχος δ'. Ἀπας γηγενής.

Σπ'χ. **Ἀ**γγελοι, τὸν θεῖόν Σου Χαρακτῆρα, περιδεῶς δοξάζουσι, τοῦτον ὁρῶντες Παρθένε, κεκοσμημένον τῇ δόξῃ.

Ἰδε εὐμενῶς, ἰλέῳ Σου ὄμματι, Γοργοῦπήκοε, εἰς τὴν περιούσιον, ἣν ἡρετίσω κληρονομίαν Σου, καὶ ἱερὸν ἀγίασμα, ταύτην τὴν Μάνδραν Σου, δεῖξον Κόρη, ἐν ἣ κατεφύτευσας, ὥσπερ κρίνον τὴν θείαν Εἰκόνα Σου.

Σπ'χ. **Ἀ**νθρωποι, παρίστανται μετὰ φόβου, τῇ ἱερᾷ Εἰκόνι Σου, καὶ Σὲ ὑμνοῦσι Παρθένε, πᾶσαν καρπούμενοι χάριν.

Μάστιξι τῆς Σῆς, ἀχράντου δυνάμεως, Γοργοῦπήκοε, ἰσχυρῶς ἐλαύνονται, τῶν ἀκαθάρτων πνευμάτων φάλαγγες, καὶ πειρασμῶν

καὶ θλίψεων, ἔφοδος τρέπεται, καὶ ἀγάπης, τοῖς δεσμοῖς συνέχεται, τῆς σῆς Ποίμνης Ἀγνὴ ἢ συγκρότησις.

Στίχ. Ἄϋλοι, οὐσίαι ἄνω ὕμνοῦσι, τὴν Σὴν μεγαλοπρέπειαν, κάτω ἡμεῖς δὲ Παρθέने, τὴν Σὴν Εἰκόνα τιμῶμεν.

Ὅλη παμφαῆς, ὡς ἄδυτος ἥλιος, ὅλη ὑπέρλαμπρος, ὡς ἱρις πολύχρωμος, καὶ ὡς ἐλπίδος πυρρὸς ἀκοίμητος, Μορφὴ Σου ἢ ἐνσώματος, ὁρᾶται Ἀχραντε, τοῖς ἐκ πόθου, ὡς Γοργοῦπήκοον, ἀνυμνοῦσι τὴν Σὴν ἀγαθότητα.

Στίχ. Ἀνωθεν, μὴ παύσῃ τοῦ ἐποπτεύειν, ἡμᾶς Γοργοῦπήκοε, τοῖς ἀκλινῶς πεποιθόσι, τῇ ἀρῶν γαίᾳ Σου πρεσβεΐα.

Ύψωσον ἡμᾶς, ἐκ πάσης φαιλότητος, Γοργοῦπήκοε, καὶ τοῦ στεναγμοῦ ἡμῶν, ἐν ἐπελθούσῃ ἀνάγκῃ ἄκουσον, καὶ προστασία ἔτοιμος, τῷ τῆς ἐξόδου καιρῷ, καὶ ἐν ὥρᾳ, κρίσεως ἐμφάνηθι, ὡς ὑπέσχου ἡμῖν τοῖς ἰκέταις Σου.

Κανὼν Δεύτερος. Ὡχος πλ. δ'.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς Γοργοῦπηκόου τὴν ζωηφόρον χάριν.

Ἰσχὺν τοῖς ἀσθενέσι διαπαντός, καὶ τοῖς πάσχουσι Κόρη ἀνάκλησιν, καὶ χαρμονήν, τοῖς κεκακωμένοις ἐν θλιβεροῖς, καὶ πᾶσιν ἀγαλλίασιν, ὡς τῆς αἰωνίου χαρᾶς πηγὴ, παρέχεις καθ' ἐκάστην, τοῖς πόθῳ ἐκζητοῦσι, Γοργοῦπήκοε τὴν χάριν Σου.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς μόνης Θεοτόκου, τὰς θείας ἐνεργείας.

Μωσῆς ἐθαυμαστώθη ἐν τῷ Σινᾷ, κατιδὼν τοῦ Θεοῦ τὰ ὀπίσθια, συμβολικῶς· νῦν ἡμεῖς ὁρῶντες πανευλαβῶς, τῆς σῆς ἀχράντου ὄψεως, πρόσωπον Παρθέने τὸ γαληνόν, Εἰκόνι γεγραμμένον, πληρούμεθα ἐνθέως, τῆς προΐούσης ἐκ Σοῦ χάριτος.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, Πάτερᾳ Λόγον Πνεῦμα, τὴν μίαν Θεαρχίαν.

Ὁ πλούσιος κρατὴρ Σου τῶν ἀγαθῶν, τῇ Μονῇ Σου ὁσῶραι Πανάμωμε, ἐκπλημμυρεῖ· τρέφεις γὰρ καὶ θάλπεις διηνεκῶς, ἡμᾶς Γοργοῦπήκοε· τί οὖν Σοι προσφέρομεν ὡς εἰκός; ἀλλ' ἡ γνησίαν πίστιν, διάπυρόν τε πόθον, καὶ βίον ἄδολον Θεόθυμε.

Στίχ. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν ἡμῶν προστάτιν, καὶ φύλακα καὶ ῥύστιν, τὴν Ἀχραντον Παρθένον.

Ύψόθεν κάμοι νεῦσον ὡς ἀγαθὴ, καὶ τὴν ἅμαχον τεῖνόν μοι χεῖρά Σου, ἐκ τοῦ βυθοῦ, ἔλκουσά με Ἀχραντε τῶν παθῶν· σὲ γὰρ θερμὴν ἀντίληψιν, καὶ γλυκεῖαν ἔχω ἀναψυχὴν, καὶ διὰ Σοῦ σωθῆναι, ἐλπίζω Θεοτόκε, ὁ τὸν παρόντα πλέξας ὕμνον Σοι.

Καταβασία

Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, αὐλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις

παμμακάριστε, Θεοτόκε άγνή, άει-
πάρθενε.

Συναπτή μικρά και ή Έκφώνησις

Οτι σε αϊνουσι πασαι αϊ δυνά-
μεις...

Έξαποστειλάριον.

Ώχος γ' Ο ούρανόν τοις άστροις.

Ως θησαυρόν έλέους, και των
πιστών καταφυγή, Γοργοϋπήκοε
Κόρη, πάσης ανάγκης και όργης,
ρύσαι τους πιστει τιμώντας, ως του
Θεού σε Μητέρα.

Έτερον.

Ώχος β' Γυναϊκες άκουπίσθητε.

Μονή ή περιώνυμος, Δοχειαρίου
σκίρτησον, κατέχουσα έν τοις κόλ-
ποις, ως πρυτανείον χαρίτων,
Εικόνα την πανσέβαστον, της μό-
νης Θεομήτορος, ής τας δυνάμεις
βλέπουσα, άνύμνησον ευχαρίστως,
την σε άπαύστως φρουροΰσαν.

ΑΙΝΟΙ ΗΧΟΣ Α'

Ώχος α'.

Τών ούρανίων ταγμάτων.

Πάσα πνοή αίνεσάτω τον Κύ-
ριον. Αίνετε τον Κύριον έκ των
ούρανών· αίνετε αυτόν έν τοις
ύψίστοις. Σοι πρέπει ύμνος τῷ
Θεῷ.

Αίνετε αυτόν, πάντες οί Άγγε-
λοι αὐτοῦ· αίνετε αυτόν, πασαι αϊ
δυνάμεις αὐτοῦ. Σοι πρέπει ύμνος
τῷ Θεῷ.

Σπήχ. **Α**ίνετε αυτόν επί ταίς δυ-
ναστείαις αὐτοῦ, αίνετε αυτόν
κατά τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ασματικῶς συνδραμόντες πα-
νηγυρίσωμεν, οί τῆς Μητρὸς τοῦ
Λόγου, άγαπῶντες την δόξαν.

Ίδου γάρ πλήρης δόξης πλήρης
φωτός, πλήρης χάριτος έλαμψεν, ή
των άρρήτων θαυμάτων μνήμη
αὐτῆς, τοὺς πιστοὺς καθαγιά-
ζουσα.

Σπήχ. **Α**ίνετε αὐτὸν έν ἡχῷ,
σάλπιγγος, αίνετε αὐτὸν έν ψαλ-
τηρίῳ και κιθάρα.

Αγαλλιášθω εὐθύμως Δοχεια-
ρίου Μονή, ως Άμαλθείας κέρας,
και θεόρρυτον φρέαρ, Εικόνα κε-
κτημένη την ευκλεή, τῆς Άγνης Θε-
ομήτορος, έξ ἥς τρυφήν καρπου-
μένη πνευματικήν, την Θεοτόκον
δοξαζέτω αεί.

Σπήχ. **Α**ίνετε αὐτὸν έν τυμπάνῳ
και χορῷ, αίνετε αὐτὸν έν χορδαίς
και όργάνῳ.

Πεποικιλμένη Παρθένε ὑπερ-
φύεσιν αὐγαίς, γοργῶς αεί προφ-
θάνεις, πανταχοῦ καλουμένη, και
ρύη συμπτωμάτων έκ δυσχερών,
πειρασμῶν τε και θλίψεων, Γοργο-
ϋπήκοε Κόρη τοὺς εὐσεβῶς, προ-
σιόντας τῇ πρεσβείᾳ σου.

Σπήχ. **Α**ίνετε αὐτὸν έν κυμ-
βάλοις εὐήχοις, αίνετε αὐτὸν έν
κυμβάλοις άλαλαγμοῦ. Πάσα πνοή
αίνεσάτω τον Κύριον.

Τήν μεγαλόδωρον χάριν και πο-
λυχεύμονα, τῆς σῆς προμηθεστά-
της, πρὸς ἡμᾶς προστασίας, ὡδαίς
Γοργοϋπήκοε μυστικάις, μεγαλύ-
νομεν πάντοτε, αλλά μῆ παύση
Παρθένε άποπληροῦν, την πρὸς
ἡμᾶς έπαγγελίαν σου.

Δόξα... Καί νῦν.... Ώχος πλ. α'.

Τών δωρεῶν σου οί κρουνοί,
Θεοτόκε πελαγίζοντες, τῆς Έκκλη-
σίας τας αὔλακας μεθύσκουσι· σὺ

γὰρ ὡς ποταμὸς τοῦ Θεοῦ, οὐ μόνον τὴν τῶν πρωτοτόκων εὐφραίνεις πάλιν, ἀλλὰ καὶ τὴν περίγειον λῆξιν, πολλαχῶς εὐεργετεῖς. Ὡς τῆς θερμῆς ἐπισκοπῆς σου! πᾶσι γὰρ ὁξέως βοηθεῖς, ἐπικουφίζουσα τῶν καρδιῶν τὸν πόνον. Διὸ Ὑπερύμνητε, τὴν φωνὴν ἡμῶν ἐνωτίσθητι, καὶ σῶσον τὴν ποιμνὴν σου, πάσης περιστάσεως.

Δοξολογία Μεγάλη

Ἦχος πλ. α'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Ὑἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὑἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι

ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα Κύριε, ἐλέησόν με, ἵασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἁγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἁγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἁγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Ὑἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἁγιος ὁ Θεός,

Ἁγιος Ἰσχυρός,

Ἁγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ως θεόβρυτον κρήνην τῶν αὐλῶν χαρίτων σου, τὴν θαυματουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε πλουτίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυμάτων τὰς ῥοάς, ἀντλοῦμεν δαφιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γὰρ Γοργοῦπήκοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβοώντων σοι· Δόξα τοῖς σοῖς χαρίσμασιν Ἀγνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκφράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῆς ἑορτῆς)

Ἀντίφωνον Α'

ᾠχος β'.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. **Ε**ὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Κ**ύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. **Ε**ὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β'. ᾠχος β'.

Στίχ. **Δ**ίνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Μ**ακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. **Τ**ὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Γῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Γῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς ὃν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'

01-10- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΟΥ

Ἦχος α'.

Στίχ. α. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόμα-
τός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ως θεόβρυτον κρήνην τῶν
αὔλων χαρίτων σου, τὴν θαυμα-
τουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε
πλουτίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυ-
μάτων τὰς ῥοὰς, ἀντλοῦμεν δα-
φιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γὰρ Γοργο-
ὑπήκοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβο-
ώντων σοι· Δόξα τοῖς σοῖς χαρί-
σμασιν Ἀγνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ
σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκ-
φράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε.

Στίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύ-
σουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς
γῆς.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ως θεόβρυτον κρήνην τῶν
αὔλων χαρίτων σου, τὴν θαυμα-
τουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε
πλουτίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυ-
μάτων τὰς ῥοὰς, ἀντλοῦμεν δα-
φιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γὰρ Γοργο-
ὑπήκοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβο-
ώντων σοι· Δόξα τοῖς σοῖς χαρί-
σμασιν Ἀγνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ
σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκ-
φράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε.

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, (ὁ
β' χορὸς) ψάλλοντάς σοι, Ἀλλη-
λουῖα.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Ως θεόβρυτον κρήνην τῶν
αὔλων χαρίτων σου, τὴν θαυμα-
τουργόν σου Εἰκόνα, Θεοτόκε
πλουτίσαντες, ἐκ ταύτης τῶν θαυ-
μάτων τὰς ῥοὰς, ἀντλοῦμεν δα-
φιλῶς ὡς ἐξ Ἑδέμ· σὺ γὰρ Γοργο-
ὑπήκοος βοηθός, πέλεις τῶν ἐκβο-
ώντων σοι· Δόξα τοῖς σοῖς χαρί-
σμασιν Ἀγνή· δόξα τῇ παρθενίᾳ
σου· δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου ἀνεκ-
φράστῳ προνοίᾳ Ἀχραντε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ.

Τῇ ἀρωγῇ σου Θεοτόκε κατα-
φεύγοντες, ὡς εἰς λιμένα γαληνό-
τατον σωζόμεθα, ἐκ κινδύνων πο-
λυτρόπων καὶ νοσημάτων· σὺ γὰρ
ὠφθης βοηθός Γοργοὑπήκοος, τοῖς
πιστῶς προσπτυσσομένοις τὴν
Εἰκόνα σου, καὶ βοῶσί σοι· Χαῖρε
κόσμου ἀντίληψις.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ
Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός,
ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου

(21 Νοεμβρ. Εβρ. Θ' 1-7)

01-10- ΟΡΘΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΓΟΡΓΟΥΠΗΚΟΥ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῇρί μου.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα (θ' 1-7)

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρείας τὸ τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη ἐν ᾗ ἡ τε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα καὶ ἡ πρόθεσις τῶν ἄρτων, ἣτις λέγεται Ἅγια. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον καταπέτασμα σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἅγια Ἀγίων, χρυσοῦν ἔχουσα θυμιατήριον καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ, ἐν ᾗ στάμνος χρυσῇ ἔχουσα τὸ μάννα καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσασα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, ὑπεράνω· δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τούτων δὲ οὕτω κατεσκευασμένων εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διὰ παντὸς εἰσίσαισιν οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ χωρὶς αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος πλ. β΄.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σπῆχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Εὐαγγέλιον ζήτει τῇ κα' Νοεμβρίου

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως

Ἀντί τοῦ Ἀξίου ἐσπίν.

Καταβασία

Ἀπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι, λαμπαδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀϋλῶν Νόων, φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια, τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή, ἀειπάρθενε.

Κοινωνικόν:

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

Ἦχος β΄

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ἀμὴν ἀμὴν ἀμὴν, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς Κυρίου, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Ἦχος β΄

Εἵη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρίς)

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων

Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια

ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ἰεροψάλτη

στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου

Κουλούρας Βέροιας.